

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.19/2026/5.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. április 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2026. január 21. napján kihirdetett 3.B.181/2025/8. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Tatabányai Törvényszék 2026. január 21. napján kihirdetett 3.B.181/2025/8. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés], önbíráskodás büntettének kísérletében [Btk. 368. § (1) bekezdés] és zaklatás büntettében [Btk. 222. § (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül 2 év - végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésre vonatkozó ítéleti rendelkezés mellőzése, közügyektől eltiltás kiszabása, valamint a feltételes szabadságra bocsátásból történő kizárás érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.38/2026/1-II. számú átiratában a vádlott terhére súlyosítás végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a fellebbezések iránya miatt korlátozott a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja, a Be. 590. § (3) bekezdése és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján, de kiterjed a Be. 590. § (5) bekezdésében írtakra is.

[4] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételek teljesülésére tekintettel fogadta el, majd a Be. 521. § (1) bekezdésének szem előtt tartásával megállapított tényállásból helytálló következtetést vont a vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése törvényes.

[5] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményekre tekintettel a különös részi minimumban szabta ki a szabadságvesztés tartamát és ugyanezeket az enyhítő körülményeket vette figyelembe akkor is, amikor alkalmazhatónak ítélte a Btk. 89. § rendelkezéseit.

[6] Hangsúlyozta, hogy a testi sértés tekintetében a kísérlet távoli jellege kisebb súllyal értékelhető, hiszen a sértett nyelvcsontja eltörött, kiskorú gyermekeinek sírása miatt hagyott fel a cselekmény folytatásával. Arra is hivatkozott, hogy a súlyosító körülmények ugyan számukban nem, de súlyukat tekintve mindenképpen meghaladják a vádlott javára szólókat.

[7] Álláspontja szerint a terhére megállapított bűncselekmény jellegére figyelemmel a vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, továbbá az elkövetés időpontjára tekintettel őt a Btk. 38. § (5) bekezdés b) pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből a törvény kötelező rendelkezésére tekintettel kell kizárni. A bűnügyi költségre való ítéleti rendelkezést helytállónak találta.

[8] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze, a vádlottat a közügyek gyakorlásától tiltsa el, a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből zárja ki, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnösségi körülmények pontosítása mellett hagyja helyben.

[9] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviseleje az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatra alkalmasságáról, a cselekmények minősítésének helyességéről és a büntetéskiszabási körülmények teljeskörű feltárásáról. Hangsúlyozta, hogy nyomatékos súlyosító körülményként értékelendő, hogy a vádlott kiskorú gyermekei szemtanúi voltak a vádlotti cselekménynek, az a körülmény pedig, hogy a vádlott két kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik ismert és figyelembe vett körülmény volt az ügyészség számára a mértékes indítvány megtételekor. Az átiratban írtakkal egyezően indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

[10] A vádlott védője felszólalásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte arra figyelemmel, hogy álláspontja szerint a törvényszék minden fontos körülményt megfelelő súllyal értékelt. Hangsúlyozta, hogy a vádlott és a sértett kapcsolata rendeződött, a sértett megbocsátott a vádlottnak, aki a sajnálatos események óta is rendszeresen kapcsolatot tart gyermekeivel és anyagilag is gondoskodik róluk.

[11] A sértett felszólalásában kérdésre kijelentette, hogy a vádlott hozzájárul a közös gyermekek tartásához.

[12] Terhelt1 vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot és csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Személyi körülményei kapcsán elmondta, hogy jelenleg is külföldön dolgozik, gyermekeivel tartja a kapcsolatot és a tartásdíjat is fizeti utánuk, a sértettel és a gyermekeivel is jó a kapcsolata. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[13] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[14] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[16] A törvényszék a vádlott beismerő vallomását és a beismeréssel érintett körben a tárgyalás tartásához való jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek birtokába fogadta el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásáról hozott rendelkezése törvényes. Ennek következményeképpen az elsőfokú bíróság a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádirati tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatta, ahhoz kötve van. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényálláshoz a másodfokú bíróság is kötve van, tekintettel arra, hogy a Be. 591. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján - a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva – jelentették be.

[17] Az ítéltábla a másodfokú bíróság a számára is irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az elsőfokú bíróságnak a bűnösségre vont következtetését, helyes a cselekmények megnevezése és azok minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[18] A törvényszék a büntetés kiszabása során maradéktalanul feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket.

[19] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[20] A vádlott terhére rótt legsúlyosabb, kísérleti szakban maradt bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a másik ugyancsak kísérleti szakban maradt bűncselekmény 1 évtől 5 évig, a befejezett bűncselekménye 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A halmazatra tekintettel kiszabható büntetés 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 7 év. Az ügyészi mértékes indítvány 2 év szabadságvesztés, 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása volt, melynél súlyosabb

büntetés nem szabható ki a Be. 565. § (2) bekezdése alapján. A Btk. 80. § (1) bekezdés alapján a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel szigorú lenne. A (2) bekezdés b) pontja szerint, ha a büntetési tétel alsó határa kétévi szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb egyévi szabadságvesztést lehet kiszabni. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei. A Btk. 80. § (3) és (4) bekezdésében írt további enyhítési lehetőségeket megalapozó törvényi követelmények nem állnak fenn.

[21] Terhelt1 vádlott esetében más büntetés, mint szabadságvesztés, törvényesen nem szabható ki, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére a Btk. 85. § (1) bekezdésében írt rendelkezés alapján, arra tekintettel került sor, hogy különösen a vádlott személyi körülményeire tekintettel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

[22] A maradéktalanul feltárt és számba vett, a terhelt javára és terhére értékelhető körülmények alapos vizsgálata alapján az ítéltábla egyetértett a törvényszék álláspontjával a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését illetően. Megvizsgálva a büntetéskiszabási körülményeket megállapítható, hogy az enyhítő körülmények száma és nyomatéka, valamint azok jellege miatt a büntetéskiszabás e rendelkezése nem kifogásolható. Egyetértett az ítéltábla azzal, hogy a büntetéskiszabásnál az elsőfokú bíróság az alanyi oldalt helyezte előtérbe, a próbaidő maximális, 5 évben meghatározott tartama pedig nem teszi súlytalanná a kiszabott büntetést.

[23] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása is törvényes.

[24] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

[25] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2026. január 21. napján kihirdetett 3.B.181/2025/8. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2026. április 8.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2026. január 21. napján kihirdetett 3.B.181/2025/8. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 8.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke